

Ingen bad om Ordet.

Lovforslagets §§ 1—25 (se Tillæg C. Sp. 261) og; dets Overgang til tredje Behandling

vedtoges uden Afstemning.

Endvidere foretoges:

Første Behandling af Forslag til Lov om Ændring i Lov Nr. 145 af 29. Marts 1920 om Tilsyn med Skibe.

(Lovforslaget findes i Tillæg A. Sp. 6333).

Formanden: Under Behandlingen af denne Sag vil ogsaa den følgende Sag paa Dagsordenen kunne omtales.

Lovforslaget sættes til Forhandling.

Birch: Jeg tillader mig først at vende mig til den sidste af de Sager, der er til Forhandling her, idet der er meget lidt at sige om denne. I § 1 foreslaas en Tilføjelse til § 6 i Lov Nr. 146 af 29. Marts 1920, hvorved det ved kgl. Anordning bestemmes, i hvilket Omfang Paragraffens Forskrifter om, hvad der skal iagttages til Undgaaelse af Sammenstød, til Betryggelse mod Farer for Sejladsen o. s. fr., skal finde Anvendelse paa ikke her i Riget hjemmehørende Skibe, der befinder sig paa dansk Søterritorium. Det nye, som jeg understreger, er dette, at for ikke her i Riget hjemmehørende Skibe vil Ministeren kunne gøre de paagældende Bestemmelser anvendelige. Jeg finder Forslaget ganske naturligt, og mit Parti kan tiltræde det.

Jeg vender mig derefter til det første af de Lovforslag, der er til Behandling, Forslag til Lov om Tilsyn med Skibe. Dette Lovforslag indeholder to Afsnit, hvoraf det første drejer sig om en Udvidelse af Sikringsforanstaltningerne for Skibe og det andet om Taksterne. Som den højtærede Minister oplyste ved Lovforslagets Fremsættelse her i Tinget, er det i Virkeligheden den Diskussion, som rejstes ved den Ulykke, der hændte Damperen „Thor“, der har givet Anledning til, at man har inddraget Spørgsmaalet om Sikringsforanstaltningerne i dette Lovforslag. Lovforslaget er egentlig fremkommet som Følge af, at den gældende Lov kræver en Revision af Taksterne før Udgangen af 1925, men det er, som sagt, det Ulykkestilfælde, der ramte „Thor“, der i første Linie har givet Anledning til, at Af-

snittet om Sikringsforanstaltningerne er taget med. Jeg tør dog vel nok tilføje, at den Diskussion, der har været rejst, til Dels stammer fra den Ulykke, der ramte „Ulf-sund“, som for et Par Aar siden forsvandt med Mand og Mus, uden at man egentlig ved, hvad Grunden var dertil. For „Thor“s Vedkommende var Forholdet det, at den sank eller rettere sagt rullede rundt og sank ude ved Dragør med det Resultat, at der omkom 11 Mand. Som vi fik at vide af den højtærede Minister, er det en Kendsgerning, at Fartøjet var overlastet, og at dets Stabilitetsforhold var forrykket som Følge af, at Bundtanken kun var halvt fyldt.

Jeg er ganske enig med den højtærede Minister, naar han her fremholdt, at man ikke af det, der var sket, maatte drage videregaaende Slutninger, end rimeligt er. Naar man ser tilbage, saagar gennem Menneskealdre, er det ganske overordentlig lidt, der er sket af den Slags. Jeg for mit Vedkommende husker kun 3 saa alvorlige Tilfælde. I min Ungdom forsvandt en bornholmsk Damper, der blev ganske borte, og nu fra de sidste Aar har vi altsaa Tilfældene med „Thor“ og „Ulf-sund“. Naar man imidlertid tænker paa, at dette er sket i Løbet af to Menneskealdre, og man sammenligner det med, hvad der sker af Ulykker ved Kørsel paa Jernbaner, ved Gade-færdsel o. s. v., er det lidet opskræmmende. Paa den anden Side er Forholdet dog af en saadan Natur, at noget maa der gøres. Man kan selvfølgelig ikke tillade, at der fortsættes paa den Maade, som der utvivlsomt har været handlet med Hensyn til „Thor“, idet det, saa vidt jeg har kunnet følge Sagen gennem Bladene, foreligger oplyst, at efterhaanden som Kunderne er kørt til Skibet med de Varer, de vilde have sendt videre, har man lastet ind ret kritikløst uden tilstrækkelig alvorlig Overvejelse af, hvorvidt Skibets Lasteevne eller Stabilitet forrykkedes ved, hvad der blev fyldt om Bord. Som sagt, noget maa der gøres! Det ideelle vilde selvfølgelig være, at man kunde følge hvert enkelt Skib under dets Lastning, ikke blot naar det var til lastet, med Hensyn til, hvor tungt det var trykket ned, men ogsaa med Hensyn til, hvorledes Lasten blev stuvet. Men allerede ved første Øjekast vil man let se, at det vil blive for omstændeligt, for dyrt og for tidsspildende. Man maa altsaa følge andre Veje, og Ministeren har valgt dette: at udvide de bestaaende Grundregler, saa at Passagerskib og andet Skib, som anvendes til regelmæssig Befordring af Passagerer,